

ethvert offentligt Anliggende. Forvirringen og Opløsningen i alle Forhold er naaet videre end nogen Sinde før. Det er lykkedes denne Regering at desorganisere alt, Lovgivning og Administration, Finanser og Forsvarsvæsen, Regeringens Stilling indadtil og dens Stilling udadtil. Det er lykkedes at opnaa en saadan Forvirring, at en hvilken som helst Regering, der kommer efter, kun kan tiltræde Arven med ringe Udsigt til at være i Stand til atter at bringe Orden i Tingene. Derfor kan jeg saa overmaade vel forstaa, at det ærede Medlem for Møen (Bojsen) udtaler, at nu er Tiden kommen, da han ønsker et Venstreministerium. Thi den ny Regering vil saa sandt ikke kunne give det ærede Medlem Anledning til Misundelse.

P. Andersen: Da den til Forhandling værende Sag foreslaas afgjort ved en motiveret Dagsorden, skal ogsaa jeg med et Par Ord tillade mig at motivere min Afstemning, for at den ikke skal mistydes hverken i eller uden for denne Sal. Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) udtalte for et Øjeblik siden, at ingen af dem, som have talt om denne Sag, er principiel Modstander af en Brændevinsskat. Det er selvfølgelig rigtigt. Venstre er nu, som det vel altid har været, efter min Mening fornuftige Folk, og fornuftige Folk ville næppe gaa hen og udtale sig absolut imod en Brændevinsskat under alle mulige Forudsætninger. Saa ufornuftigt et Parti gives der næppe her i Tinget — som kan blive Flertal, vel at mærke. Der er jo ikke alene hos Venstremænd, men ogsaa hos mange, man kan godt sige, fremragende Højremænd den Anskuelse, at den Indtægt, som vil fremkomme gennem en forhøjet Brændevinsskat, maa benyttes til ganske andre Formaal end dem, som Regeringen nu har dermed, nemlig at lade den udelukkende gaa ind i Statskassen som Kompensation for en ubetydelig Toldnedsættelse paa almindelige Livsforbrødenheder og Forbrugsgenstande. Det er udtalt, ikke alene fra Venstres Side for lang Tid tilbage, men ogsaa af fremragende Højremænd, og jeg tør vel næsten sige, af den mest fremragende Forening, der eksisterer her i Landet, at en forhøjet Brændevinsafgift maa anvendes til ganske andre Formaal.

Vistnok den første Dag, Sagen var til Forhandling, nævnte den højtærede Ordfører den nuværende Indenrigsministers store Plan, som den højtærede Minister fremsatte her i Salen allerede for tre Aar siden. Den gik ud paa noget saadant som, at de Penge, der indkom, skulde anvendes til en stor Livsforsikring for omtrent det hele Folk eller i alt Fald for den Del af Befolkningen der er ude af Stand til selv at skaffe sig en saadan Livsforsikring, eller til andre lignende Formaal. Nede i Sydvestsjælland er der en meget fremragende og dygtig Højremand — jeg kan godt nævne Mandens Navn, det er Godsforvalter Lütken paa Holsteinborg — som har udtalt, at en Forhøjelse af Brændevinsskatten bør ikke ramme det maadeholdne Forbrug. Denne Mand finder, at det vilde være en Urimelighed, da det er en almindelig Antagelse, at det navnlig er Arbejderne, det vil sige den Del af Arbejderne, som udføre det grove legemlige Arbejde, der bruge denne Artikel, Brændevin, og som altsaa ogsaa vilde komme til at udrede den forhøjede Skat. Denne Mand, Godsforvalter Lütken, har ikke alene syslet med den Tanke, men har fremført den mange Gange ved offentlige Møder, at en saadan Forhøjelse bør ikke komme det maadeholdne Forbrug til Last. Men selvfølgelig er denne Mand paa det rene med, at det ikke vil blive nogen forøget Indtægt for Statskassen at forhøje Brændevinsafgiften, naar det maadeholdne Forbrug ikke bliver beskattet. Altsaa, naar henses til det Formaal, som Regeringen har med sin forhøjede Brændevinsskat, vilde det kun lidet nytte, naar Skatten ikke faldt paa det maadeholdne Forbrug; saa vilde Hovedopgaven, nemlig at der skulde komme flere Penge i Statskassen, ikke naas, men der vilde maaske komme færre; thi denne Plan vilde efter Hr. Lütkens Mening ikke kunne realiseres paa anden Maade, end at alle voksne Mandspersoner aarlig fik et Beløb udbetalt af Statskassen, svarende til den Forhøjelse, som Brændevinsskatten medførte, uanset om de drak Spiritus eller ej. Nu er det heldigvis saa her i Landet — det er vist alle enige om — at Brændevinsforbruget er i Aftagende. Vi ere altsaa saa lykkelige, at vi ikke behøve at forhøje Skatten for at indskrænke Drikke-